

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2014, declarat de inculpatul

Ciolac Dumitru Stepan, născut la 09 februarie 1975, originar și domiciliat s. Chirsova, str. Lenin 210, r-nul Comrat,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.06.2001 - 11.01.2002;

Instanța de apel: 21.10.2014 - 24.12.2014;

Instanța de recurs: 17.03.2015 - 13.05.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 11 ianuarie 2002, Ciolac Dumitru a fost condamnat în baza art. 119 alin. (3) Cod penal (în redacția 1961), la 6 ani închisoare, fără confiscarea averii.

În baza art. 40 Cod penal (în redacția 1961), prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Comrat din 04 aprilie 2000, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 7 ani închisoare, cu executarea în colonie cu regim comun, fără confiscarea averii.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Lambantov Mihail, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Prima instanță, în baza probelor administrate, a constatat în fapt, că, Ciolac Dumitru, în una din zilele lunii iulie anul 2000, aproximativ la ora 24.00, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Mișioglo Mihail, în privința căruia dosarul penal a fost disjungat, din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor proprietarului, au pătruns în casa de locuit ce aparține lui Chireacoglo I., amplasată în s. Chirsova, str. M. Tanasoglo 80, r-nul Comrat, de unde, cu ajutorul unei răngi, pe care a luat-o cu el, a scos și a sustras pe ascuns uși, la prețul unei bucăți de 600 lei, pe care le-a transportat într-un subsol al casei lui Lambantov M., care este unchiul său, și care locuiește în aceeași localitate, prin ce a cauzat părții vătămate Chireacoglo I. prejudiciu material considerabil, în suma de 2.400 lei.

Tot el, la 08 iulie 2000, aproximativ la orele 23.00 - 01.00, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Mișioglo M., din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor proprietarului, au pătruns în domiciliul lui Delicostea V., amplasat în s. Chirsova, str. Olimpiiscaia, r-nul Comrat, de unde în mod tainic, au sustras 7 rame de fereastră, cu prețul unei bucăți de 400 lei, pe care cu căruța le-au dus la domiciliul său, prin ce a cauzat părții vătămate Delicostea V. un prejudiciu

considerabil în suma de 2.800 lei.

Tot Ciolac D., în noaptea din 21 spre 22 februarie 2001, din interes material, cu scopul sustragerii bunurilor proprietarului, a pătruns în casa de locuit amplasată în s. Chirsova, str. Sadovaia 207, r-nul Comrat, proprietatea lui Caraseni A., de unde pe ascuns a sustras o oaie, prin ce, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil, în sumă de 400 lei.

3. Avocatul Capaclî I. în numele inculpatului, la 21 ianuarie 2002, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

4. Prin decizia Tribunalului mun. Comrat din 09 aprilie 2002, apelul a fost respins ca neîntemeiat, cu menținerea sentinței.

5. Avocatul Capaclî I. în numele inculpatului, la 16 aprilie 2002, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. art. 42, 42¹ Cod penal (în redacția 1961).

6. Prin decizia Curții de Apel a R. Moldova din 18 iunie 2002, a fost respins recursul, ca fiind neîntemeiat, cu menținerea deciziei.

7. Inculpatul Ciolac D., la 07 octombrie 2014, a contestat cu apel sentința Judecătorei Comrat din 11 ianuarie 2002, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie eliberat de la executarea pedepsei prin aplicarea în privința sa a Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției R. Moldova.

În motivare a indicat că, la pronunțarea sentinței dânsul nu a fost prezent, în legătură cu faptul că nu se afla pe teritoriul țării, de asemenea nu a avut posibilitate să facă cunoștință cu sentința, prin ce a fost lipsit de posibilitatea de a folosi calea de atac. La 02 octombrie 2014 a fost extrădat în R. Moldova de către organele competente ale Ucrainei, după care a luat cunoștință cu sentința contestată.

Indică că, pe faptul sustragerii unei oi din proprietatea lui Caraseni M., acțiunile sale au fost decriminalizate în legătură cu adoptarea Codului penal nou, redacția a. 2002, deoarece valoarea oii sustrase de la Caraseni M., constituie 500 lei, prin urmare acțiunile sale pe acest episod, nu constituie infracțiune.

Mai mult, prejudiciul cauzat lui Caraseni M., a fost restituit în volum deplin.

Menționează apelantul că, la 16 iulie 2004 de către Parlamentul R. Moldova a fost adoptată Legea nr. 278 cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a X-a a Constituției R. Moldova, publicată la 30 iulie 2004.

Conform art. 3 din legea supra menționată, sunt liberate de la executarea pedepsei persoanele condamnate la închisoare până la 7 ani, inclusiv.

Mai menționează că, la moment nu există careva interdicții de a aplica în privința sa legea amnistiei.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2014, apelul declarat a fost respins ca inadmisibil, cu menținerea sentinței.

8.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, inculpatul Ciolac D. a participat în ședințele de judecată din 27 septembrie 2001 și 09 noiembrie 2001 și, a depus declarații privitor la învinuirea care i-a fost adusă, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.226, 237, 251-254, vol.I).

Ulterior, la celelalte ședințe de judecată inculpatul Ciolac D. nu s-a prezentat, și nu a motivat neprezentarea sa, din care considerente instanța de

judecată a examinat cauza în lipsa acestuia, însă cu participarea avocatului Capaclî I., ales de către inculpat, fapt confirmat prin mandatul anexat la materialele dosarului (f.d. 183, vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Comrat din 11 ianuarie 2002, inculpatul Ciolac D. a fost anunțat în căutare din motivul eschivării acestuia de la judecarea cauzei (f.d.265, vol.I), iar sentința a fost pronunțată în lipsa acestuia.

Instanța de apel, la fel a reținut că, după examinarea cauzei penale în privința inculpatului Ciolac D., întru exercitarea dreptului la apărare, avocatul Capaclî I., care apăra drepturile și interesele inculpatului în baza contractului, nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Comrat din 11 ianuarie 2002 în interesele inculpatului Ciolac D. a depus apel împotriva acesteia, solicitând casarea sentinței și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de judecată (f.d.272, vol.I).

De către Tribunalul mun. Comrat, cauza a fost examinată în lipsa inculpatului Ciolac D., care nu s-a prezentat în ședința de judecată, deși citațiile expediate în adresa acestuia au fost recepționate (f.d.283, 291, vol.I), iar prin decizia Tribunalului mun. Comrat din 09 aprilie 2002, apelul a fost respins, cu menținerea sentinței (f.d.305-307, vol.I).

Ulterior, avocatul Capaclî I. în numele inculpatului, a declarat recurs împotriva deciziei enunțate solicitând casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, care prin decizia Curții de Apel a R. Moldova din 18 iunie 2002 a fost respins ca fiind neîntemeiat, cu menținerea deciziei (f.d.327- 328, vol.I).

Astfel, instanța de apel a reținut că, avocatul Capaclî I., a exercitat din numele și în interesele inculpatului Ciolac D. atât calea de atac apelul, cât și calea ordinară de atac recursul și a reținut faptul că, în astfel de circumstanțe, inculpatul și-a exercitat dreptul de a contesta sentința primei instanțe cu apel prin intermediul avocatului ales în baza contractului, fapt confirmat prin decizia Tribunalului mun. Comrat din 09 aprilie 2002.

Instanța de apel, a reținut ca neîntemeiate argumentele inculpatului precum că sentința instanței de judecată a fost pronunțată în lipsa acestuia, deoarece din explicațiile lui depuse în instanța de apel rezultă că acesta a părăsit teritoriul țării în anul 2002, perioadă în care cauza penală în privința lui se afla pe rol în prima instanță, mai mult ca atât, inculpatul a părăsit țara fără a avea acordul instanței de judecată în acest sens, fiind-că dosarul penal în privința lui era în curs de examinare în Judecătoria Comrat.

Instanța de apel a menționat că, examinarea cauzei penale, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, în absența inculpatului Ciolac D. s-a datorat sustragerii acestuia de la judecată, iar deficiența asigurării prezenței inculpatului în ședința instanței de judecată a fost creată de însuși acesta, care încălcând măsura preventivă, obligația de a nu părăsi localitatea, a părăsit teritoriul R. Moldova fără a avea acordul instanței de judecată, fiind-că, de către prima instanță, la 11 ianuarie 2002, inculpatul a fost anunțat în căutare din motivul eschivării acestuia de la executarea sentinței (f.d.265, vol.I).

Instanța de apel, a reținut ca nîntemeiate argumentele inculpatului Ciolac D. precum că, a părăsit țara din motive legate de siguranța sa personală, deoarece probe în acest sens inculpatul nu a prezentate.

9. Inculpatul, în temeiul pct. 11), 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs în anulare decizia Colegiului penal al Curții de Apel

Cahul din 24 decembrie 2014, solicitînd casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie aplicată în privința sa Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției R. Moldova, invocînd motive similare cu cele din apel.

10. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, Suvac Nicolae, care a solicitat respingerea recursului, fiind unul declarativ fără a fi bazat pe careva argumente întemeiate ce ar pune la îndoială decizia contestată.

11. Verificînd argumentele recursului ordinar declarat de inculpat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Inculpatul, în recursul declarat invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 11), 13) Cod de procedură penală – hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Raportînd normele date la situația în cauză, Colegiul constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dată, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești.

Lecturînd textul deciziei, Colegiul penal reține ca întemeiată soluția adoptată de instanța de apel, deoarece, potrivit materialelor cauzei penale, se constată faptul exercitării căilor ordinare de atac folosite de către avocatul Capaclî I. în numele inculpatului Ciolac D.

Potrivit art. 559¹ alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care se cere extrădarea unei persoane judecate și condamnate în lipsa acesteia, cauza va putea fi rejudecată, la cererea condamnatului, de către instanța care a judecat în primă instanță.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze că la caz aceste prevederi nu sunt aplicabile, deoarece inculpatul a cunoscut despre faptul că în privința sa a fost intentată o cauză penală, care se afla spre examinare în prima instanță, acesta participînd la ședințele de judecată privind examinarea cauzei penale în prima instanță la 27 septembrie 2001 și 09 noiembrie 2001 și, a depus declarații privitor la învinuirea care i-a fost adusă, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.226, 237, 251-254, vol.I).

Ulterior, la celelalte ședințe de judecată inculpatul Ciolac D. nu s-a prezentat, și nu a motivat neprezentarea sa, din care considerente instanța de judecată a examinat cauza în lipsa acestuia, însă cu participarea avocatului Capaclî I., ales de către inculpat, fapt confirmat prin mandatul anexat la materialele dosarului (f.d.183, vol.I), iar în privința inculpatului, la 11 ianuarie 2002, a emis încheiere privind anunțarea în căutare.

Totodată se reține și faptul că, avocatul Capaclî I. în numele inculpatului Ciolac D., a contestat cu apel sentința, care, prin decizia Tribunalului mun. Comrat din 09 aprilie 2002 a fost respins (f.d.305-307, vol.I), apoi a contestat cu recurs

decizia, recurs, care prin decizia Curții de Apel a R. Moldova din 18 iunie 2002 a fost respins ca fiind neîntemeiat, cu menținerea deciziei (f.d.327- 328, vol.I).

Astfel, căile ordinare de atac asupra sentinței Judecătorei Comrat din 11 ianuarie 2002 au fost folosite, deoarece, din normele de referință stabilite de legiuitor, rezultă exhaustiv lista titularilor dreptului de a declara apel și recurs, precum și faptul că, fiecare din acei titulari este în drept de a folosi o cale de atac o singură dată și se epuizează acest drept prin folosirea lui.

Titularul căii de atac interesat nu poate folosi de mai multe ori o cale de atac împotriva aceleiași hotărâri, prin urmare categoric se exclude judecata de mai multe ori în aceeași cale de atac.

Totodată, Colegiul penal reține că, inculpatul, cunoscând cu certitudine că la Judecătoria Comrat se află spre examinare cauza penală intentată în privința sa, fiind învinuit de săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. 119 alin. (3) Cod penal (în redacția 1961), a părăsit teritoriul R. Moldova, fără a avea acordul instanței de judecată în acest sens și încălcând măsura preventivă obligația de a nu părăsi localitatea care a fost aplicată în privința sa, încercând astfel să se eschiveze de la răspunderea penală.

Colegiul penal, reține ca neîntemeiate argumentele recurentului referitor la faptul că *instanța de apel nu s-a expus asupra faptului sustragerii unei oi din gospodăria lui Caraseni M., acțiuni care au fost decriminalizate în legătură cu adoptarea Codului penal nou, redacția a. 2002, deoarece valoarea bunului sustras de la Caraseni M., constituie 500 lei, și prin urmare nu constituie infracțiune, iar prejudiciul cauzat lui Caraseni M., a fost restituit în volum deplin*, deoarece, asupra fondului cauzei s-au expus deja Tribunalul mun. Comrat prin decizia din 09 aprilie 2002 și Curtea de Apel a R. Moldova, prin decizia din 18 iunie 2002.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii adoptate în cauza penală în privința inculpatului Ciloac D. și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul ***Cioloac Dumitru Stepan***, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev